

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 90/16
V Lucemburku dne 8. září 2016

Rozsudky ve věcech T-460/13 Sun Pharmaceutical Industries a Ranbaxy v. Komise, T- 467/13 Arrow Group a Arrow Generics v. Komise, T-469/13 Generics (UK) v. Komise, T-470/13 Merck v. Komise, T-471/13 Xellia Pharmaceuticals a AlphaPharma v. Komise a T-472/13 Lundbeck v. Komise

Tribunál EU potvrzuje pokuty ve výši téměř 150 milionů eur uložené několika podnikům v rámci kartelové dohody týkající se oddálení uvedení na trh antidepresivního generického léčivého přípravku citalopram

Lundbeck je dánská společnost specializující se na výzkum a uvádění nových léčiv na trh mimo jiné za účelem boje s depresí. Od konce sedmdesátých let 20. století společnost Lundbeck vyvinula a patentovala antidepresivní léčivo, které obsahovalo aktivní látku nazvanou „citalopram“.

Po ukončení platnosti základního patentu na molekulu citalopramu vlastnila společnost Lundbeck pouze několik patentů, které jí poskytovaly omezenější ochranu. Společnost Lundbeck konkrétně podala patentovou přihlášku týkající se výrobního postupu citalopramu (patent na krystalizaci solí). Výrobci levnějších generických verzí citalopramu mohli tedy zvažovat vstup na trh.

V roce 2002 společnost Lundbeck uzavřela šest dohod týkajících se citalopramu se čtyřmi podniky působícími ve výrobě nebo prodeji generických léčiv, a sice se společnostmi Generics (UK)¹, AlphaPharma, Arrow a Ranbaxy. Jako protihodnotu za závazek generických podniků nevstoupit na trh s citalopramem jim společnost Lundbeck poskytla významné platby a jiné pobídky. Konkrétně společnost Lundbeck platila značné paušální částky, kupovala zásoby generických výrobků jen, aby tyto výrobky zničila a nabízela uvedeným podnikům výhody zaručené na základě dohody o distribuci. Tyto dohody poskytovaly společnosti Lundbeck jistotu, že generické podniky zůstanou po dobu trvání dohod mimo trh.

V říjnu roku 2003 byla Komise informována Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (KFST, dánský úřad pro hospodářskou soutěž a ochranu spotřebitele) o existenci dotčených dohod. Po ukončení šetření Komise rozhodnutím ze dne 19. června 2013² shledala, že společnost Lundbeck a generické podniky mohly být přinejmenším potenciálními konkurenty a že sporné dohody představovaly omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu, částky placené společností Lundbeck s cílem zabránit těmto výrobcům ve vstupu na trh s citalopramem odpovídaly přibližně zisku, který mohly získat, kdyby úspěšně vstoupily na trh. Komise tedy uložila pokutu v celkové výši 93,7 milionu eur společnosti Lundbeck a 52,2 milionu eur generickým výrobcům.

Společnost Lundbeck a generické podniky podaly žalobu k Tribunálu Evropské unie na zrušení rozhodnutí Komise a pokuty, kterou jim uložila.

Tribunál v dnešních rozsudcích zamítá žalobu společnosti Lundbeck a generických podniků a potvrzuje pokuty, které jim byly Komisí uloženy.

Tribunál, stejně jako Komise, má především za to, že **společnost Lundbeck a dotčené generické podniky byly v okamžiku uzavření sporných dohod potenciálními konkurenty**. V této souvislosti Tribunál uvádí, že pro stanovení, zda dohoda omezuje potenciální hospodářskou

¹ Společnost Merck, která podala žalobu ve věci T-470/13, byla v rozhodné době mateřskou společností společnosti Generics (UK).

² Rozhodnutí C (2013) 3803 final, v řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT/39226 – Lundbeck).

soutěž, je zapotřebí, aby konkurenti měli v případě neuzavření dohody skutečné a konkrétní možnosti vstoupit na trh. Tribunál má za to, že Komise provedla pečlivý přezkum skutečných a konkrétních možností vstupu na trh každého z dotčených generických podniků, přičemž vycházela z objektivních informací, jako jsou již uskutečněné investice, dokončené kroky k získání registrací k uvedení na trh a dodavatelské smlouvy uzavřené s dodavateli účinných složek léčivých přípravků. Tribunál mimo jiné uvádí, že generické podniky měly z objektivního hlediska několik skutečných a konkrétních možností vstoupit na trh v okamžiku uzavření sporných dohod. Mezi tyto možnosti zejména patří uvedení generického výrobku s možností, že budou muset čelit společnosti Lundbeck v rámci případného sporu o porušení práv z patentu.

Tribunál má navíc za to, že Komise právem dospěla k závěru, že sporné dohody představují **omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu**³. V tomto ohledu má Tribunál za to, že společnost Lundbeck neprokázala, že omezení dohodnutá na základě sporných dohod byla objektivně nezbytná k ochraně jejích práv duševního vlastnictví a zejména jejího patentu na krystalizaci. Společnost Lundbeck jednak mohla v případě porušení práv z patentu chránit svá práva podáním žalob k příslušným vnitrostátním soudům. Existovalo také mnoho způsobů, jak dosáhnout smírného narovnání sporů týkajících se patentů, aniž by byla dohodnuta omezení týkající se vstupu generik na trh. Konečně existovala nejistota, zda patent společnosti Lundbeck na krystalizaci umožní zabránit všem vstupům generických podniků na trh do té míry, že tyto podniky disponovaly skutečnými a konkrétními možnostmi vstoupit na trh v okamžiku uzavření sporných dohod. Z toho vyplývá, že Komise mohla právem dospět k závěru, že jde o omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.

Tribunál kromě toho připomíná, že Komise byla povinna pouze prokázat, že sporné dohody vykazovaly dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž s přihlédnutím k obsahu jejich ustanovení, cílům, které sledovaly, a k hospodářskému a právnímu kontextu, jehož byly součástí. Komise naproti tomu nebyla povinna přezkoumat účinky ani situaci, která by nastala v případě, že by sporné dohody neexistovaly. Podle Tribunálu je podstatné, že generické podniky disponovaly skutečnými a konkrétními možnostmi pro vstup na trh v okamžiku uzavření sporných dohod se společností Lundbeck tak, aby na ni mohly vyvinout konkurenční tlak. Tento konkurenční tlak byl vyloučen v průběhu trvání sporných dohod, což je samo o sobě omezením hospodářské soutěže z hlediska účelu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

Úplné znění rozsudků ([T-460/13](#), [T-467/13](#), [T-469/13](#), [T-470/13](#), [T-471/13](#) a [T-472/13](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ Článek 101 odst. 1 SFEU zakazuje dohody, jejichž účelem je omezení hospodářské soutěže.